

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8382/2025
27.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Миљковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Далиборка Раданчић, адвокат из ..., и ВВ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Раданчић, адвокат из ..., ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 399/24 од 21.01.2025. године, у седници одржаној 27.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 399/24 од 21.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 399/24 од 21.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 190/22 од 30.10.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба за утврђење да је ништав и не производи правно дејство записник о поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и стварним правима на њима уписаним под бр. 951-3048/2009 од 11.03.2010. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац једини носилац права коришћења земљишта под објектима на кп.бр. .. КО Књажевац, и то на објектима означеним у лн.бр. .. под редним бројем 3, површине 33 м² 4. под редним бројем 4, површине 71м² и под редним бројем 5 површине 30м². Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди право својине тужиоца у делу од 1/1 на објектима означеним у претходном ставу који се налазе на кп.бр. .. КО Књажевац. Ставовима четвртим и петим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од по 117.000,00 динара сваком туженом, са припадајућом законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 399/24 од 21.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Књажевцу П 190/22 од 30.10.2023. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине грађењем објеката 3,4 и 5 на кп.бр. .. КО Књажевац, као и права коришћења земљишта под објектима. Побијаном пресудом је тужбени захтев одбијен применом правила о терету доказивања, јер тужилац није доказао да је објекте који су предмет спора он градио на означеној парцели, ни да је исте стекао по основу наслеђа или правним послом, у смислу члана 20. став 1. Закона о основама својинскоправних односа. Ово стога што је писани тестамент тужиоцеве мајке из 2008. године којим му је оставила у наслеђе спорне објекте, поништен правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П 6783/19 од 30.09.2020. године и што је тужилац у поступку расправљања заоставштине своје мајке подносио предлоге за расправљање накнадно пронађене имовине (спорних објеката), тврдећи да исти представљају имовину оставиоца, а не његову имовину.

Имајући у виду садржину тужбеног захтева, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву, по оцени Врховног суда спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Ревидент није формулисао правно питање због кога би се одлучивало о ревизији као посебној ради новог тумачења права, већ указује на процесна питања конкретног спора и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, које није било предмет оцене ревизијског суда, јер се у поступку по ванредном правном леку не могу истицати нове чињенице и нови докази. Институт посебне ревизије је предвиђен за питања из домена материјалног права, а побијана пресуда не одступа од судске праксе у тумачењу и примени права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 13.01.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.000.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је реч о имовинскоправном спору који се не односи на потраживање у новцу, у коме је вредност предмета спора испод 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић